

641 1. Beh. af Lovf. om en midlert. Nedsættelse i Toldafgifterne. 642

Lovforslagets Indbringelse, kan jeg dog ikke beslutte mig til i dette Dieblit at tage fat paa det Punkt, hvor det ærede Medlem her vil tage fat.

Scavenius: Saa vidt jeg har forstaaet den ærede Forslagsstiller, har hans Mening med dette Forslag været den, at man skulde lætte Tryk-
ket for de lavere stillede Klasser, for de arbejdende Klasser. Jeg tror ikke, at det vil opnaas ved hans Forslag. Den Lettelse, der vil fremkomme ved Ophævelsen af Krigstolden paa Suffer, Kaffe og The, er saa ubetydelig, at det ikke er værd at tale om. Jeg vil i saa Henseende tillade mig at henvisse til de Oplysninger om Arbeidernes økonomiske Vilkaar her i Landet, som Ministeriet har ladet omdele til os. Der vil man finde Side XX og XXI forskellige Opgivelser af Arbeidere selv om, hvad en Arbeiderfamilie bruger af forskellige Gjenstande ugentlig, og specielt hvad de bruge af Suffer, Kaffe og The. Naar vi tage disse Opgivelser — som sagt jeg henholder mig til dem, der ere indhentede fra Arbeidere selv — finder man, naar man tager Nr. 3, som omtrent er det Sjældste, at en Familie, bestaaende af 2 Vogne og 3 Børn, bruger om Ugen $\frac{1}{2}$ Pund Kaffe, 2 Pund Buddersukker, $\frac{1}{4}$ Pund Randis og en forvinden Mængde The, nemlig, for indtil 6 β om Ugen. Naar man nu vil se, hvad Lettelse der vil fremkomme ved Ophævelsen af Krigstolden for disse Artikler, vil det blive 3 β om Ugen. Nu vil jeg tillade mig at spørge, om det er værd at tale store Ord om den Lettelse, man vil give Arbeiderstanden her i Landet, naar det Hele kommer til at bestaa i en Lettelse af 3 β om Ugen, og det ikke pro persona, men for en Familie, bestaaende af 5 Personer. Naar saa hertil kommer, at det er et meget stort Spørgsmaal, om en sdan Lettelse vil komme de fattige til Gode eller ei — det er meget sandsynligt, at den kun vil komme Detailisterne til Gode, og at den kun for saa vidt vil komme Kjøberne til Gode, som der kjøbes i alt Fald i lidt større Partier; saasnart Indkjøbene gaa under Pundeväs, i Halv- og Hjerdingpundeväs, har jeg en stor Tvivl om, at Forbrugene vilde have nogen Nytte af den — naar jeg altsaa ikke kan se rettere, end at, hvad der vindes ved dette Lovforslag, er saa faare Lidet, og paa den anden Side ser, at, hvad der tabes for Statskassen, er ikke saa ganske Lidt, kan jeg ikke være med til at stemme for Lovforslaget, men jeg skal tillade mig at stemme derimod paa ethvert Punkt.

Winther: Ja, jeg veed ikke, hvem det er,

27de Oktober.

der har brugt store Ord i Anledning af denne Sag. De Ord, jeg har brugt, have været meget jevne og simple. Jeg har støttet mig til Bemærkninger, der ere fremkomne, da man diskuterede Sunantsloven, hvor man erkjendte, at det i og for sig var urigtigt at beholde disse Afgifter. Det gaar mig som den ærede Justitsminister forleden i en anden Sag: enten de ere store eller smaa, naar de ere uretfærdige, er jeg derimod. Den Arbejder, som den ærede sidste Taler havde for Die, maa have været en af de meget heldig stillede Arbeidere; han maa ikke have hørt til dem, hos hvem Kaffe omtrent daglig træder i Stedet for varm Mad. Det er dog Noget, Enhver, der har f. Ex. i Kjøbenhavn, veed, at der er en overordentlig stor Mængde af Arbejderbefolkningen her, hos hvem Kaffe er det væsentlig oplivende Næringsmiddel, som træder i Stedet for varm Mad hos de mere velstaaende Folk. Det er umuligt, at en Familie af den Art skulde kunne nære sig med de Kvantiteter, der ere bleve nævnte, uagtet det meget godt kan være, at den Kaffe, den i Mindelighed drikker, hører til den, man kalder Stomagerkaffe, som er noget tynd; men jeg er overbevist om, at saa vidt gaar Indskrankningen ikke, som det ærede Medlem ansøgte. I det Hele er den Bægt, der lægges paa disse Opgivelser, meget forskjellig; Nogle lægge megen Bægt derpaa, Andre — og til dem hører jeg — lægge meget lidt Bægt derpaa, og derfor er det, at Ansuelserne om, hvor vidt det er nødvendigt at foretage nærmere Undersøgelser om alle disse Forhold ere lige saa forskellige. Med Hensyn til det Forslag, her foreligger, maa jeg gjøre opmærksom paa, at saa vidt jeg har kunnet forstaa af tidligere Forhandlinger, har Regjeringen ikke været utilbøjelig til at gaa ind paa Forslag, der navnlig nedsatte Tolden paa disse Artikler ved det Beløb, som Krigstoldskatten andrager. Men nu er det jo ganske vist, at der er forskellige Maader, hvorpaa man kan angribe Forslag af denne Art. Der er i Dag imod Forslaget optraadt to af Thingets største Idealister. Den ene er det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen), som med mig var enig i, at Forslaget i og for sig var rigtigt, men derhos mente, at det ulykkeligtvis i det nærværende Dieblit ikke var betimeligt; han vilde støtte mig, saa snart jeg kunde komme med et Forslag, der gif ud paa en hel Omordning af Toldbesætningen. Jeg har dog maasse haft en finere Næse med Hensyn til Betsmelighedsspørgsmaalet end han. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem var til Stede, da den ærede